

Költs (f)el engem...

*Sötét van itt és reszketek
Nem tudom mennyit érhetek.
A percekben lebegek súlytalan
Itt nem érzem,
hogy létemnek súlya van.*

*De Te fényt gyűjtasz,
és fényed rám ragyog,
Most úgy érzem, végre itthon vagyok.
És mint meglett ember
a puha fekhelybe,
Ugyanúgy süllyedek a Te tenyeredbe.*

Költs (f)el engem, Atyám!

(Csurgyók Roland)

